

See lehekülg on tõlgitud masintõlkega [\[Linki\]](#). Masintõlkes võib olla vigu, mis võivad vähendada selgust ja õigsust; ombudsman ei vastuta mis tahes erisuste korral. Kõige usaldusväärsem ja õiguskindlam teave on algversioonis eespoolisel lingil (inglise keel). Lisateave on meie [keele- ja tõlkepoliitikas](#) [\[Linki\]](#).

Otsus juhtumi 786/2006/JF kohta - Väidetavalt mittetäieliku töö eest osalise tasu maksmine

Otsus

Juhtum 786/2006/JF - **Alguskuupäev:** {0} 10/05/2006 - **Otsuse kuupäev:** {0} 14/12/2006

Kaebuse esitaja viis vastavalt Regioonide Komiteega sõlmitud lepingule läbi uuringu ja esitas lõpparuande. Lepingu järgi oli komiteel 30 päeva aega aruande heakskiitmiseks või tagasilükkamiseks. Viis päeva pärast vastava 30-päevase perioodi lõppemist teatas komitee kaebuse esitajale, et ta ei ole rahul aruande kvaliteediga ning on seetõttu nõus maksma kaebuse esitajale üksnes kaks kolmandikku lepingujärgsest summast.

Kaebuse esitaja väitel rikkus komitee oma tegevusega lepingu sätteid ning ei teavitanud teda apellatsioonivõimalustest. Ta väitis samuti, et komitee ei vastanud tema kirjadele, sealhulgas kirjale, milles ta üritas leida olukorrale kohtuvälist lahendit. Kaebuse esitaja väitis, et komitee peaks talle maksma lepingujärgse tasu täies ulatuses koos intressiga.

Komitee selgitas kaebuse esitaja lõpparuande hindamisel tekkinud viivitust sellega, et tuli läbi viia põhjalik uurimine ja konsulteerida võetavate sammude osas siseauditi- ja õigusteenistustega. Ta ei vastanud kaebuse esitaja kirjadele, kuna kaebuse esitaja oli avaldanud, et ta on valmis võtma õiguslikke meetmeid.

Ombudsmani pädevus lepingujärgsete kohustuste täitmist puudutavate kaebuste osas on piiratud. Seepärast võttis ombudsman seisukoha, et ta ei peaks üritama kindlaks teha, kas lepingut rikuti või kas komiteel oli lepingujärgne õigus keelduda tasu täies ulatuses välja maksmast. Siiski, kui komitee ei suutnud tähtajast kinni pidada, oleks ta hea halduse tava kohaselt pidanud kaebuse esitajat sellest enne tähtaja saabumist teavitama. Selle tegemata jätmine on haldusomavoli ja seepärast tegi ombudsman kriitilise märkuse.

Ombudsmani arvates oli komitee seisukohal, et hoolimata viivitusest kaebuse esitaja teavitamisel, oli tal õigus jätta lepingujärgne summa täies ulatuses maksmata, kuna kaebuse esitaja aruanne ei vastanud komitee nõutud ja lepingus kokkulepitud kvaliteedile. Seetõttu järeldas ombudsman, et komitee andis ühtse ja mõistliku ülevaate oma tegevuse õiguslikest



alustest ja sellest, miks ta usub, et tema lepingujärgne positsioon on õigustatud.

Mis puudutab kaebuse teisi aspekte, võttis ombudsman seisukoha, et kuna leping sisaldas vaidluste lahendamise kohta erisätet, ei olnud komitee kohustatud kaebuse esitajale teatama teistest üldvõimalustest. Ombudsman kritiseeris komiteed kaebuse esitaja kirjadele vastamata jätmise eest.

Strasbourg, 14. detsember 2006

Lugupeetud hr B.

Märtsil 2006 esitasite Euroopa Ombudsmanile kaebuse Euroopa Liidu Regioonide Komitee (edaspidi „RK“) vastu. Teie kaebus puudutab Regioonide Komitee otsust uuringu „Demokraatlik konsolideerimine Lääne-Balkani riikides – kohalike ja piirkondlike omavalitsuste roll“ muudetud lõpparuande kohta.

Mail 2006 edastas kaebuse Regioonide Komitee presidendile. 18. juulil 2006 sain kätte Regioonide Komitee arvamuse, mille edastas Teile märkuste esitamise kutsega. 27. septembril 2006 sain Teie märkused kätte.

Kirjutan nüüd, et anda teada tehtud päringute tulemustest.

KAEBUS

Kaebuse esitaja sõnul on faktilised asjaolud kokkuvõtlikult järgmised.

Detsembril 2004 tellis Regioonide Komitee nõuandetegevuse direktoraat kaebuse esitajalt uuringu „Demokraatlik konsolideerimine Lääne-Balkani riikides – kohalike ja piirkondlike omavalitsuste roll“. Teenuslepingu kohaselt pidi uuringu lõpparuanne valmima 30. septembril 2005.

Septembril 2005 esitas kaebuse esitaja Regioonide Komiteele lõpparuande.

Oktoobril 2005 lükkas Regioonide Komitee kaebuse esitaja lõpparuande tagasi ja palus tal teha parandusi ja esitada muudetud lõpparuanne teenuslepingu artikli I.4.2 alusel.

Novembril 2005 esitas kaebuse esitaja lõpparuande muudetud versiooni.

23. detsembril 2005 teatas Regioonide Komitee nõuandetegevuse direktoraadi direktor kaebuse esitajale, et pärast läbivaadatud lõpparuande hoolikat läbivaatamist on Regioonide Komitee jõudnud järeldusele, et selles tehtud muudatused on endiselt ebapiisavad seoses teenuslepingu tingimustega. Direktor i) märkis, et osa lõpparuandest on kopeeritud täielikult internetist; II) rõhutas, et kaebuse esitajat on mitmel korral hoiatatud, et uuringut, mis ei vasta lepingu miinimumnõuetele, ei kaaluta avaldamisel; ning iii) selgitasid, et eespool toodut silmas pidades sai komitee kasutada kaebuse esitaja uuringut ainult asutusesisestel eesmärkidel. Lisaks teatas



direktor kaebuse esitajale, et nõukogu 25. juuni 2002. aasta määruse (EÜ, Euratom) nr 1605/2002 (mis käsitleb Euroopa ühenduste üldelarve suhtes kohaldatavat finantsmäärust) (1) (edaspidi „finantsmäärus“) alusel ja pärast konsulteerimist Regioonide Komitee õigustalitusega ei saa ta tasuda ülejäänud summat summas 24780 eurot, vaid kaks kolmandikku teenuslepingu alusel kokku lepitud kogusummast (23600 eurot), mis oleks tema arvates õiglane lahendus. Tuginedes asjaolule, et kaebuse esitaja oli juba saanud ettemaksena 10620 eurot, teatas direktor talle, et ülejäänud summa 12980 eurot on maksmisel.

Samal päeval kommenteeris kaebuse esitaja komitee otsust e-kirjas, mis saadeti komitee osakonnajuhatajale. Kuni Euroopa Ombudsmanile kaebuse esitamise kuupäevani ei olnud kaebuse esitaja saanud ühtegi vastust ega vastuvõtuteatist.

Kaebuse esitaja saatis 3. veebruaril 2006 Regioonide Komitee peasekretärile kaebuse. Kuni ombudsmanile kaebuse esitamise kuupäevani ei olnud kaebuse esitaja saanud ühtegi vastust ega vastuvõtuteatist.

Märtsil 2006 esitas kaebuse esitaja ombudsmanile kaebuse.

Kaebuse esitaja väitis, et

- Regioonide Komitee ei järginud teenuste osutamise lepingu sätteid. Selle väite toetuseks viitas kaebuse esitaja asjaomasele teenuslepingu artiklitele „maksed“ ja esitas nende koopiad (2) .
- Regioonide Komitee ei maininud oma 23. detsembri 2005. aasta otsuses edasikaebamise võimalusi;
- Regioonide Komitee ei vastanud kaebuse esitaja 23. detsembri 2005. aasta ja 3. veebruari 2006. aasta kirjadele.

Kaebuse esitaja väitis, et komitee peaks maksma talle lepingutasu täies ulatuses koos viivisega.

UURIMINE

Regioonide Komitee arvamus

Regioonide Komitee arvamuse võib kokku võtta järgmiselt.

Tausta

Detsembril 2004 sõlmis Regioonide Komitee pärast riigihankemenetlust kaebuse esitajaga lepingu uuringu „Demokraatlik konsolideerimine Lääne-Balkani riikides – piirkondlike ja kohalike omavalitsuste roll“ läbiviimiseks.

Veebruaril 2005 sai Regioonide Komitee kaebuse esitaja esimese vahearuande.

Aasta märtsis ja aprillis vahetas Regioonide Komitee kaebuse esitajaga kirju, milles ta i) kommenteeris kaebuse esitaja esimest vahearuannet; II) sai käesoleva aruande muudetud versiooni; ning iii) kommenteeris käesoleva aruande muudetud versiooni. Komitee palus kaebuse esitajal muuta oma metoodilist lähenemisviisi, eelkõige küsimustiku ümbersõnastamiseks, kuna see ei vastanud komitee standarditele. Pärast esialgset vastuseisu vajalike muudatuste tegemisele taotles kaebuse esitaja lepingu pikendamist kuue nädala võrra.



Regioonide Komitee nõustus täitmisperioodi pikendamisega nelja nädala võrra ning allkirjastas 18.–25. aprillil 2005 kaebuse esitajaga lisalepingu.

Juunil 2005 sai Regioonide Komitee kaebuse esitaja teise vahearuande.

Juulil 2005 teatas Regioonide Komitee (i) kaebuse esitajale, et vaatamata tema antud tähtja pikendamisele ei vasta teine vahearuanne oma tingimustele ega kvaliteedistandarditele; ning ii) kirjeldasid lõpparuandes tehtavaid parandusi. Pärast tema vastust Regioonide Komitee kirjale lepitati kokku, et kaebuse esitaja esitleb oma lõpparuannet koosolekul, mis toimub Regioonide Komitee ruumides 30. septembril 2005.

Septembril 2005 sai Regioonide Komitee kaebuse esitaja lõpparuande ja kohtus 30. septembril 2006 vastavalt kokkuleppele kaebuse esitajaga oma ruumides.

Oktoobri 2005. aasta kirjas lükkas Regioonide Komitee kaebuse esitaja lõpparuande tagasi ja palus tal esitada muudetud versioon 30 päeva jooksul vastavalt lepingus sätestatule.

Novembril 2005 esitas kaebuse esitaja muudetud lõpparuande. Sellele oli lisatud jääkarve, mis 10 620 EUR suuruse ettemakse tõttu oli 24780 eurot.

Novembril 2005 viis Regioonide Komitee lõpule kaebuse esitaja muudetud lõpparuande analüüsi. Praeguses etapis mõistis komitee, et läbivaadatud lõpparuande terved leheküljed on kopeeritud internetist. Lisaks sellele, i) kui kaebuse esitaja ei võtnud nõuetekohaselt arvesse komitee varasemaid märkusi, vaid ii) aruanne ei vastanud teadusprojekti jaoks nõutavatele metodoloogilistele miinimumstandarditele; III) tuvastati mitu faktiviga; ja iv) uuring oli liiga lühike (tavalise 250–300 lehekülje asemel ainult 150 lehekülge).

Regioonide Komitee konsulteeris 24. novembril 2005 siseaudiitoriga ja 30. novembril 2005 õigustalitusega.

23. detsembril 2005 teatas Regioonide Komitee kaebuse esitajale, et pärast läbivaadatud lõpparuande hoolikat läbivaatamist ja eespool nimetatud talituste arvamuste arvessevõtmist otsustas ta vähendada makset kahe kolmandikuni kogusummast, st 23600 euroni. Võttes arvesse, et avaldamiseks või asutusesiseseks jaotamiseks oli võimalik kasutada ainult osa uuringust, leiti, et kahe kolmandiku kokkulepitud summast tasumine oli õiglane ja kooskõlas finantsmääruse sätetega. Samal päeval kommenteeris kaebuse esitaja komitee otsust e-posti teel sellele institutsioonile.

Veebruaril 2006 sai Regioonide Komitee peasekretär kaebuse esitajalt vahendustaotluse (3) .
Komitee seisukoht kaebuse esitaja väidete ja väidete kohta
Kogu uuringu läbiviimise perioodi jooksul seisis Regioonide Komitee silmitsi arvukate probleemidega, mis on seotud koostööga kaebuse esitajaga.

Kuigi on tõsi, et lepingu kohaselt oli Regioonide Komiteel 30 päeva pärast uute dokumentide



esitamist, et need heaks kiita või tagasi lükata, võttes arvesse olukorra keerukust ja uuringu erakordselt halba kvaliteeti, oli vaja, et vastutav üksus vaataks lõpparuande põhjalikult läbi, vaid konsulteeriks ka teiste Regioonide Komitee talitustega, eelkõige siseauditi talituse ja õigustalitusega. See osutus aeganõudvaks.

Kaebuse esitaja 23. detsembri 2005. aasta e-kirjast ilmnas, et ta oli hästi teadlik teenuslepingu artikli 1.7 lõikes 2 sätestatud edasikaebamisvõimalustest. Selles artiklis on sätestatud, et „[k]õik pooltevahelised vaidlused, mis tulenevad lepingu tõlgendamisest või kohaldamisest ja mida ei ole võimalik lahendada rahumeelselt, lahendatakse Brüsseli kohtutes“. Selles e-kirjas teatas kaebuse esitaja Regioonide Komiteele, et ta võtab õiguslikke meetmeid, kui komitee ei vaata oma otsust 6. jaanuariks 2006 uuesti läbi.

See oli ka põhjus, miks Regioonide Komitee ei vastanud kaebuse esitaja 3. veebruari 2006. aasta vahendustaotlusele, kuna ta ise oli selgelt keeldunud rahumeelsest lahendusest, teatades talle, et ta kavatseb Regioonide Komitee kohtusse kaevata.

Eespool toodut silmas pidades ja arvestades, et uuringu kvaliteet ei vastanud komitee kehtestatud miinimumnõuetele ja et seda juhiti kaebuse esitajale korduvalt tähelepanu, leidis komitee, et makstud summa oli suurem kui piisav tasu osutatud töö eest.

Kaebuse esitaja tähelepanekud

Kaebuse esitaja leidis, et komitee tunnistas, et ta ei ole täitnud lepingusätteid.

Kaebuse esitaja märkis, et teenuslepingu artikli 1.7 lõike 2 kohaselt on leping reguleeritud Belgia õigusega (4). Belgia tsiviilseadustiku artiklis 1134 on sätestatud, et „[l]es Conventions légalement formées tiennent lieu de loi à ceux qui les ont faites“. Elles ne peuvent être révoquées que de leur consentement mutuel, ou pour les raisons que la loi autorise. Elles doivent être exécutées de bonne foi“. Ta rõhutas, et lisaks on teenuslepingu üldtingimuste artiklis II.18 sätestatud, et „[i]ga Lepingu muutmise kohta peavad lepingupooled sõlmima kirjaliku kokkuleppe“. Regioonide Komitee oli sellest sättest teadlik, sest ta on seda kunagi õigesti kasutanud lepingu täitmise perioodi pikendamiseks nelja nädala võrra (5). Lisaks on Euroopa hea haldustava eeskirja artiklis 4 sätestatud, et „ametnik hoolitseb eelkõige selle eest, et üksikisikute õigusi või huve mõjutavatel otsustel oleks õiguslik alus ja et nende sisu oleks seadusega kooskõlas“. Lepingujärgse 30-päevase reageerimisperioodi ühepoolne pikendamine kujutas endast seega teenuslepingu ebaseaduslikku muutmist. Reageerimiseks kehtestatud tähtaegade eesmärk oli tagada teenuste tõhus osutamine ja need olid mõlemale poolele siduvad. Teenuslepingust tulenevate kohustuste rikkumine Regioonide Komitee poolt kujutab endast haldusomavoli ja seetõttu ei omanud komitee argumendid tähtsust. Võttes arvesse, et pärast lõpparuande parandatud versiooni saamist kulus komiteel hindamise lõpuleviimiseks vaid viis päeva, ei näinud kaebuse esitaja põhjuseid, miks komiteel kulus 12 päeva, et otsustada, kas konsulteerida oma õigustalitusega.

Kaebuse esitaja väljendas ka seisukohta, et Regioonide Komitee otsus eeldas tegelikult, et ta oli asjaomastest menetlustest teadlik, ja jättis seetõttu osutamata igasugusele edasikaebamise võimalusele. Kuigi ta nõustus Regioonide Komitee tõlgendusega teenuslepingu artikli 1.7 lõike 2 kohta, rõhutas kaebuse esitaja, et leping ei vabastanud tema 23. detsembri 2005. aasta otsust



edasikaebamisvõimalustele viitamisest. Sellega seoses viitas kaebuse esitaja ka Euroopa hea haldustava eeskirja (6) artiklile 19.

Kaebuse esitaja juhtis tähelepanu ka sellele, et Regioonide Komitee ei esitanud põhjuseid, miks ta ei vastanud tema 23. detsembri 2005. aasta kirjale.

Seoses oma 3. veebruari 2006. aasta kirjaga, milles kaebuse esitaja taotles Regioonide Komitee peasekretärit vahendust, märkis kaebuse esitaja, et vaatamata oma 23. detsembri 2005. aasta kirjale oli ta selgelt väljendanud oma kavatsust taotleda vahendust (7). Sellega seoses viitas kaebuse esitaja ka Euroopa hea haldustava eeskirja (8) artiklile 14.

Kaebuse esitaja järeldas, et komitee ei andnud talle rahuldavat vastust, ning kordas oma esialgseid väiteid ja väidet.

OTSUS

1 Esialgne märkus ombudsmani uurimise ulatuse kohta

1.1 Ombudsman juhib tähelepanu sellele, et EÜ asutamislepingu artikli 195 kohaselt on tal õigus võtta vastu kaebusi „*haldusomavoli juhtumite kohta ühenduse institutsioonide või organite tegevuses*“. Ombudsman leiab, et haldusomavoli esineb siis, kui avalik-õiguslik asutus ei tegutse talle siduva eeskirja või põhimõtte kohaselt (9). Haldusomavoli võib seega tuvastada ka siis, kui tegemist on ühenduste institutsioonide või asutuste sõlmitud lepingutest tulenevate kohustuste täitmisega.

1.2 Ombudsman on siiski seisukohal, et kontrolli ulatus, mida ta saab sellistel juhtudel läbi viia, on tingimata piiratud. Eelkõige on ombudsman seisukohal, et ta ei peaks püüdma kindlaks teha, kas kumbki pool on lepingut rikkunud, kui tegemist on vaidlusega. Seda küsimust saaks tõhusalt käsitleda ainult pädeva kohtu pädevuses olev kohus, kellel oleks võimalus kuulata ära poolte argumendid asjaomase siseriikliku õiguse kohta ja hinnata vastuolulisi tõendeid mis tahes vaidlusaluste faktiliste asjaolude kohta.

1.3 Seetõttu leiab ombudsman, et lepinguliste vaidluste puhul on tal õigus piirduda uurimisega, kas ühenduse institutsioon või organ on talle esitanud sidusa ja mõistliku ülevaate oma tegevuse õiguslikust alusest ja miks ta peab oma seisukohta lepingulise olukorra kohta põhjendatuks. Sellisel juhul järeltab ombudsman, et tema uurimise käigus ei ole ilmnenud haldusomavoli. See järelalus ei mõjuta poolte õigust sellele, et nende lepinguline vaidlus vaadatakse läbi ja lahendatakse usaldusväärselt pädeva kohtu poolt.

2 Teenuslepingu sätete väidetav rikkumine

2.1 Kaebuse esitaja väidab, et Regioonide Komitee ei järginud teenuslepingu sätteid. Selle väite toetuseks viitas kaebuse esitaja asjaomasele teenuslepingu artiklitele „maksed“, st artiklitele I.4 ja II, ning esitas nende koopiaid. 4.

Ombudsman mõistab kaebuse esitaja väidet, et komitee viivitas kaebuse esitaja muudetud lõpparuande uurimisega. Sisulist vaidlust maksesumma üle käsitletakse 5. osas, milles käsitletakse kaebuse esitaja nõuet.



2.2 Komitee tunnistas oma arvamuses kokkuvõtvalt, i) et vastavalt teenuslepingule on tal 30 päeva pärast kaebuse esitaja muudetud lõpparuande esitamist, et see heaks kiita või tagasi lükata, ning ii) andis viivituse, osutades vajadusele põhjalikult uurida (erandlikult viletsat) lõpparuannet ning konsulteerida oma siseauditi ja õigustalitustega järgmiste sammude osas. See osutus aeganõudvaks.

2.3 Ombudsman märgib, et komitee on oma arvamuses tunnistanud oma *viiepäevast viivitust* seoses lepingujärgse reageerimistähtajaga.

2.4 Ombudsman juhib tähelepanu sellele, et kui Regioonide Komitee ei suuda lepingujärgsest tähtajast kinni pidada, oleks ta pidanud kaebuse esitajat sellest teavitama enne tähtaja möödumist. Komitee suutmatus teavitada kaebuse esitajat sellest, et lepingulist tähtaega ei ole võimalik enne selle lõppemist kinni pidada, kujutab endast haldusomavoli juhtumit ja sellega seoses tehakse kriitiline märkus allpool.

3 RK väidetav suutmatus näidata oma 23. detsembri 2005. aasta otsuses edasikaebamise võimalusi

3.1 Kaebuse esitaja väidab, et Regioonide Komitee ei osutanud oma 23. detsembri 2005. aasta otsuses edasikaebamise võimalustele.

3.2 Komitee märkis oma arvamuses, et kaebuse esitaja jättis oma 23. detsembri 2005. aasta e-kirjas mulje, et ta on hästi teadlik teenuslepingu artikli 1.7 lõikes 2 sätestatud edasikaebamisvõimalustest (mille kohaselt „*kõik pooltevahelised vaidlused, mis tulenevad lepingu tõlgendamisest või kohaldamisest, mida ei ole võimalik lahendada rahumeelselt, esitatakse Brüsseli kohtutele*“). See mulje põhines asjaolul, et kaebuse esitaja teatas Regioonide Komiteele, et ta võtab õiguslikke meetmeid, kui ta ei vaata 6. jaanuariks 2006 oma otsust uuesti läbi.

3.3 Ombudsman märgib, et Regioonide Komitee 23. detsembri 2005. aasta otsus ei andnud kaebuse esitajale mingit teavet tema käsutuses olevate õiguskaitsevõimaluste kohta.

3.4 Kuna leping sisaldas vaidlusi reguleerivat erisätet, siis ei leia ombudsman, et Regioonide Komitee oleks pidanud kaebuse esitajat oma 23. detsembri 2005. aasta otsuses teavitama muudest üldisematest võimalustest vaidluste korral.

3.5 Eeltoodut silmas pidades leiab ombudsman, et kaebuse selles aspektis ei esine haldusomavoli.

4 Väidetav suutmatus vastata kaebuse esitaja 23. detsembri 2005. aasta ja 3. veebruari 2006. aasta kirjadele

4.1 Kaebuse esitaja väidab, et RK ei vastanud tema 23. detsembri 2005. aasta ja 3. veebruari 2006. aasta kirjadele.

4.2 Komitee tunnistas oma arvamuses, i) et ta ei vastanud kaebuse esitaja 23. detsembri 2005. aasta ja 3. veebruari 2006. aasta kirjadele, ning ii) selgitas sellega seoses, et vaatamata 3. veebruaril 2006 Regioonide Komitee peasekretärile esitatud vahendustaotlusele teatas kaebuse



esitaja 23. detsembril 2006, et ta on valmis Regioonide Komiteed kohtusse pöörduma vastavalt teenuslepingu artikli 1.7 lõikele 2.

4.3 Hea halduse põhimõtete kohaselt peab iga kiri või kaebus institutsioonile saama kättesaamise kinnituse kahe nädala jooksul, välja arvatud juhul, kui selle aja jooksul on võimalik saata sisuline vastus (10) .

4.4 Käesoleval juhul märgib ombudsman, et Regioonide Komitee ei vastanud kaebuse esitaja 23. detsembri 2005. aasta ja 3. veebruari 2006. aasta kirjadele, ning on seisukohal, et Regioonide Komitee poolt temale esitatud arvamuses esitatud selgitus ei õigusta sellest kohustusest kõrvalekaldumist. Mis puudutab kaebuse esitaja 23. detsembri 2005. aasta kirja, siis ei välista ombudsman võimalust, et juhtumi asjaolusid arvestades oleks Regioonide Komitee võinud õiguspäraselt keelduda kaebuse esitaja märkustele sisuliselt vastamast põhjendusel, et viimane oli väljendanud oma kavatsust alustada kohtumenetlust. Ombudsman on siiski seisukohal, et Regioonide Komitee oleks pidanud kaebuse esitajat sellest teavitama. Kaebuse esitaja 3. veebruari 2006. aasta kirja puhul peab ombudsman kahetsusväärseks, et Regioonide Komitee ei vastanud sellele, mis näib olevat kaebuse esitaja väljendatud valmisolek lahendada vaidlus kohtuväliselt. Regioonide Komitee suutmatus (i) teavitada kaebuse esitajat 23. detsembri 2005. aasta kirjale vastamata jätmise põhjustest ja ii) vastus kaebuse esitaja 3. veebruari 2006. aasta kirjale kujutab endast haldusomavoli ja selle kohta tehakse kriitiline märkus allpool.

5 Nõue, et komitee maksaks kaebuse esitajale lepingutasu täies ulatuses koos viivisega

5.1 Kaebuse esitaja nõuab, et Regioonide Komitee maksaks talle lepingutasu täies ulatuses koos viivisega.

5.2 Komitee märkis oma arvamuses kokkuvõtlikult, et kaebuse esitaja i) kopeeris läbivaadatud lõpparuande terved leheküljed Internetist; II) ei võtnud nõuetekohaselt arvesse komitee varasemaid märkusi; III) ei vastanud teadusprojekti jaoks nõutavatele metodoloogilistele miinimumstandarditele; IV) on teinud mitu faktiviga; ja v) tootis ainult 150 lehekülge tavalise 250–300 lehekülje asemel. Arvestades, et uuringu kvaliteet ei vastanud nõutavatele miinimumstandarditele ja et seda juhiti kaebuse esitajale korduvalt tähelepanu, oli komitee seisukohal, et kahe kolmandiku maksmine kogusummast oli piisav tasu osutatud töö eest.

5.3 Seetõttu mõistab ombudsman Regioonide Komitee seisukohta nii, et hoolimata viivitusest kaebuse esitaja teavitamisel oma seisukohast seoses läbivaadatud lõpparuandega (mida käsitletakse käesoleva otsuse 2. osas), on komiteel õigus jätta lepingus kokku lepitud summa täielikult maksmata, kuna ta leiab, et kaebuse esitaja ei ole esitanud aruannet kvaliteedi kohta, mida tal oli õigus lepingu alusel saada.

5.4 Nagu sissejuhatavates märkustes märgitud, ei püüa ombudsman juhul, kui pooled vaidlevad asja üle, kindlaks teha, kas tegemist on lepingu rikkumisega. Ombudsman ei võta seetõttu seisukohta küsimuses, kas Regioonide Komiteel on lepingu alusel õigus keelduda kogu summa maksmisest. Ombudsman on siiski seisukohal, et Regioonide Komitee on esitanud sidusa ja mõistliku ülevaate oma tegevuse õiguslikust alusest ning miks ta leiab, et tema seisukoht lepingulise olukorra kohta on põhjendatud. Seetõttu ei leia ombudsman haldusomavoli komitee



seisukohast seoses kaebuse esitaja väitega.

6 Kokkuvõte

Ombudsmani poolt kaebuse kohta tehtud uurimiste põhjal on vaja teha järgmised kriitilised märkused:

Regioonide Komitee suutmatust i) teavitada kaebuse esitajat sellest, et lepingujärgsest tähtajast ei ole võimalik kinni pidada enne selle tähtaja möödumist; II) teavitama kaebuse esitajat 23. detsembri 2005. aasta kirjale vastamata jätmise põhjustest; ja iii) kaebuse esitaja 3. veebruari 2006. aasta kirjale antud vastus kujutas endast haldusomavoli.

Arvestades, et need juhtumi aspektid on seotud minevikus aset leidnud konkreetsete sündmustega, ei ole asjakohane leida selles küsimuses sõbralik lahendus. Seetõttu lõpetab ombudsman juhtumi.

Sellest otsusest teavitatakse Regioonide Komitee presidenti.

Sinu siiralt,

P. Nikiforos DIAMANDOUROS

(1) ELT 2003, L 25, lk 43.

(2) Kaebuse esitaja esitatud koopiate kohaselt on eritingimuste artiklis I.4 („Maksed“) sätestatud: „ (...) I.4.2. Lõppmakse: Lõppmakse tegemine toimub erinevates etappides: 1. Lõpparuande ja asjakohaste arvete esitamine vastavalt I ja III lisas sätestatud juhistele; 2. Komiteel on kõnealuse dokumendi heakskiitmiseks või tagasilükkamiseks aega 60 päeva ning töövõtjal on uute dokumentide esitamiseks aega 30 päeva; 3. Pärast uute dokumentide esitamist on komiteel aega 30 päeva, et need heaks kiita või tagasi lükata; 4. Neljakümne viie päeva jooksul alates kuupäevast, mil komitee kiitis heaks maksetaotlusele lisatud uued dokumendid (lõpparuanne, arve), tehakse asjaomastele arvetele vastav lõppmakse.(...) “. Artiklis II.4 („Maksed“) on sätestatud: „ (...) II.4.2. Tasakaalu maksmine: Pärast dokumentide kättesaamist on komiteel eritingimustes märgitud ajavahemik, mille jooksul i) need koos märkuste, reservatsioonide või lisateabe taotlustega või ilma nendeta heaks kiita või ii) taotleda uusi dokumente. Kui komitee selle aja jooksul ei reageeri, loetakse dokumendid heakskiidetuks. Maksetaotlusele lisatud dokumentide heakskiitmine ei tähenda lisatud deklaratsioonide ja teabe korrektsuse ega autentsuse, täielikkuse või õigsuse tunnustamist. (...) “.

(3) Ombudsman mõistab seda vahendustaotlust, millele Regioonide Komitee viitab kui „3. veebruari 2006. aasta kirjale“, millele kaebuse esitaja viitab.

(4) Teenuslepingu artikli 1.7 lõikes 2 on sätestatud, et „[k]õik pooltevahelised vaidlused, mis tulenevad lepingu tõlgendamisest või kohaldamisest ja mida ei ole võimalik lahendada rahumeelselt, lahendatakse Brüsseli kohtutes “.



(5) Ombudsman mõistab, et kaebuse esitaja viitab Regioonide Komitee ja kaebuse esitaja vahel sõlmitud lisalepingule „18.–25. aprill 2005“.

6) " 1. *Institutsiooni otsus, mis võib kahjustada eraisiku õigusi või huve, peab sisaldama viidet otsuse vaidlustamise võimalustele. Selles märgitakse eelkõige õiguskaitsevahendite laad, asutused, kelle poole neid saab kasutada, ning nende kasutamise tähtajad.* 2. *Otsuses viidatakse eelkõige võimalusele esitada ombudsmanile kohtumenetlusi ja kaebusi vastavalt Euroopa Ühenduse asutamislepingu artiklites 230 ja 195 sätestatud tingimustel.* "

(7) Kaebuse esitaja sõnul on 3. veebruari 2006. aasta kirjas märgitud: „*Soovin paluda Teie vahendust seoses piirkonna komitee otsusega teenuslepingu kohta*“. Kaebuse esitaja ega komitee ei esitanud ombudsmanile kirja koopiat.

(8) " 1. *Igale institutsioonile saadetavale kirjale või kaebusele saadetakse kahe nädala jooksul kättesaamise kinnitus, välja arvatud juhul, kui selle aja jooksul on võimalik saata sisuline vastus.* (...) "

(9) Vt 1997. aasta aastaaruanne, lk 22 jj.

(10) Euroopa hea haldustava eeskirja artikkel 14.